

Mál nr. 345/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar A****Ágreiningur um bótaskyldu vegna slyss sem varð þegar M féll í hálku.****Gögn.**

Málskot mótttekið 8.10.2019 ásamt fylgiskjöllum 1-15.

Bréf V dags. 16.10.2019 ásamt fylgiskjöllum 1-2.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 4.11.2019.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 24. desember 2017 hafi M lagt bifreið sinni við heimili tengdaforeldra sinna í A, en bifreiðastæðið sé staðsett við göngustíg sem sé á ábyrgð A. Þegar hann steig úr bifreiðinni hafi honum heyrst sonur sinn, sem notar hjólastól, vera að renna niður hjólastólaramp frá bifreiðinni og því hraðað sér honum til aðstoðar. Hafi hann þá runnið til á umræddum almenningsstíg, sem hafi verið ísi lagður og í raun bara svell á slysstundu, með þeim afleiðingum að hann féll og slasaðist nokkuð. M telur að A beri ábyrgð á tjóni hans þar sem sveitarfélagið hafi sýnt af sér vanrækslu þegar kom að því að gæta öryggis vegfarenda. Kröfu sína styður M með því að athafnaskylda hvíli á A til að gera ráðstafanir í því skyni að tryggja almannaöryggi og koma í veg fyrir að slys hljótist af umferð um vegi og götur bæjarins, og vísar M til ýmissa ákvæða vegalaga nr. 80/2007 þessu til stuðnings. Leiði þau m.a til þess að A sé veghaldari umrædds stígar, og beri sem slíkur ábyrgð á tjóni sem hlýst vegna gáleysis veghaldara við veghaldið. Þá hafi A verið, eða mátt vera, kunnugt um aðstæður á umræddum göngustíg, enda hafi tilkynningar A sjálfs frá svipuðum tíma varað við hálku víða. Af fréttum og tilkynningum sé jafnframt ljóst að fleiri hafi slasast við viðlíka aðstæður og því ekki um einsdæmi hvað varði vanrækslu A að ræða. V hafi hins vegar hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A, ekki síst þar sem V teldi atvik við tjónsatburðinn ósönnuð.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að félagið telji ekkert benda til þess að M hafi runnið á göngustígnum fremur en á bílastæðinu sjálfu. Engar myndir séu af aðstæðum á slysdegi og staðsetning slyssins sé óljós. Jafnvel þó sýnt væri að M hefði runnið til á göngustígnum væri það svo að götum bæjarins væri raðað í ákveðið forgangskerfi þegar kæmi að snjómokstri og hálkueyðingu, og umræddur göngustígur sé úr alfararleið og auðvelt að komast um eftir öðrum leiðum. Sé hann því ekki framarlega í forgangsroð. Þá hafi sandur og salt verið aðgengileg fyrir íbúa. Hafnar V því bótaskyldu þar sem ekki sé sýnt fram á að slysið megi rekja til saknæmrar og ólögðrætrar háttsemi A.

Í viðbótarathugasemdum sínum til nefndarinnar mótmælir M því sérstaklega að ekki sé sýnt fram á að tildrög slyssins hafi verið í samræmi við lýsingu hans á því. Þannig hafi hann lagt fram fjölmörg læknisvottorð og heilsufarsgögn er sýni fram á líkamlegt tjón hans, auk þess sem hann hafi lagt fram ljósmyndir af slyssað og veðurfarsupplýsingar. Þá hafi frásögn hans um slysið verið stöðug og hann hafi auk þess nafngreint fjölda vitna er geti staðfest hana. Þá er því mótmælt að skipulagt aðgerðarleysi A sem felist í því að sinna ekki hálkuvörnum á umræddum göngustíg þar eð hann njóti ekki forgangs geti réttlætt vanrækslu á að grípa til nauðsynlegra varúðarráðstafana á slyssað. Þá geti A ekki varpað skyldum sínum á íbúa eða gesti þeirra og gert þeim að sanda eða salta götur bæjarins.

Álit.

Svo bótaskylda sé til staðar úr ábyrgðartryggingu þarf sá sem fyrir tjóni verður að sýna fram á að tjónsatvik megi rekja til skaðabótaskyldra athafna, eða athafnaleysis, vátryggðs. Telja verður að ákveðins vafa gæti um það hvar nákvæmlega M rann til og féll umrætt sinn, og verður staðsetning bifreiðar hans ekki ráðin með vissu af ljósmyndum þeim sem liggja fyrir nefndinni. Þá er ekki fyllilega upplýst um hverjar aðstæður voru á umræddum göngustíg á slysstundu, þó ráða megi af útprentun af heimasíðu Vegagerðarinnar að um hálku hafi verið að ræða. Jafnframt framvísar M m.a. fréttum um færð af heimsíðu A og skjáskotum af umræðum á samfélagsmiðlum. Ekki er um samtímagögn að ræða, en fyrir liggur að A varaði við hálku í tilkynningu á heimasíðu sinni hinn 7.

desember 2017, eða sautján dögum fyrir slys M. Verður ekki talið að sú tilkynning feli í sér vísbendingar um veður eða færð á slysdegi, eða hve lengi hálka hafi verið til staðar. Þá liggja engar yfirlýsingar sjónarvotta fyrir nefndinni. Jafnvel þó fallist yrði á að M hafi runnið í hálku á umræddum göngustíg leiðir það ekki sjálfkrafa til þess að slys hans megi rekja til saknæms athafnaleysis A. Líta verður til þess að um fáfárinna göngustíg úr alfararleið er að ræða og því eðlilegt að hálkuvörn hans sé ekki í forgangi, enda eru íbúum færar aðrar leiðir til að komast á milli. Þá liggur fyrir að slys M varð á aðfangadegi sem þess utan var sunnudagur og því óraunhæft að vænta þess að öll svæði á ábyrgð A væru hálkuvarin þann dag, og því tilefni til sérstakrar aðgæslu. Hefur því ekki verið sýnt fram á saknæmt athafnaleysi af hálfu A og verður að telja að slys M sé að rekja til óhappatilviks en ekki atvika sem A eða starfsmenn þess beri ábyrgð á. Er kröfu um bótaskyldu því hafnað.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum vegna líkamstjóns síns úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 26. nóvember 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson, lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.